

Έν Θεσσαλονίκη τῆ 4 Μαΐου 1980

Τηλ. 271.491

Ἀγαπητὴ " Καθημερινή ",

Ποιὸς δέν προσυπογράφει - καί μέ τὰ δυό του χέρια - τίς ἀπόφεις, πού τόσο παραστατικά ἐκθέτει ὁ καθηγητὴς κ. Δαγτόγλου στὸ δημοσίευσμά του " Ἡ συνέπεια τῆς ἀναξιοκρατίας " ; (Καθημερινή 24-9-80).

Εἰπώθηκε, πολὺ σωστά, πῶς στὴν Ἑλλάδα εἶσαι ὅ,τι δηλώσεις καί - κατὰ τὸν ἀφορισμὸ τοῦ κ. Δαγτόγλου - ὅ,τι σέ διαφημίσουν ὅτι εἶσαι.

Διαβάζω στὰ Βιογραφικὰ Λεξικά μας τίς βιογραφίες. Πολλές ἀπὸ αὐτές βρίθουν ἀπὸ σωρεῖαν " πανεπιστημιακῶν " τίτλων, ὑπερχειλίζουσιν ἀπὸ πολύτιμα προσόντα, ἐπιδεικνύουσιν πλουσιώτατα δημιουργία - πολιτικὴ, κοινωνικὴ, ἐπιστημονικὴ - καί ἐμφανίζουσιν ἐπὶ τῆς ὁθόνης ἐντυπωσιακὴ συγγραφικὴ δράση, κατοχὴ πολλῶν ξένων γλωσσῶν κ.λ.π.

Καμαρώνω, βέβαια, πού ἡ Ἑλλάδα μας εὐμοιρεῖ σέ ἀξίας μέ τόσο ὕψηλὴ ποιοτικὴ στάθμη καί περηφανεύομαι πού ἡ Πατρίδα μας διαθέτει μιὰ ELITE τόσο ταλαντούχα, χαρισματικὴ θά ἔλεγα :

Ἀλλὰ, κάπου - κάπου, ἀναρωτιέμαι :

Οἱ ἐκδότες τῶν Χοῦιζ Χοῦ, ἔχοντας συνείδηση τοῦ χρέους των καί συναίσθηση τῆς εὐθύνης, ἐλέγχουν τὸ περιεχόμενον κάθε CURRICULUM VITAE πού τοὺς στέλνεται, ζητοῦν καί παίρνουν τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ἐπαλήθευση καί γιὰ τὴν διαπίστωση τῆς ἀκριβείας τῶν βιογραφικῶν σημειωμάτων πού καταχωροῦν στὰ Λεξικά τους ;

Μέ ὑπόληψη